

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Nadejda Toma,

Judecătorii: Vladimir Timofti și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului și de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Staver Simion xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.11.2013 – 20.01.2015;

Instanța de apel: 23.04.2015 – 15.09.2015;

Instanța de recurs: 26.11.2015 – 20.01.2016;

Instanța de recurs în anulare: 05.05.2016 – 24.11.2016;

Instanța de recurs: 11.01.2017 – 07.03.2017;

Instanța de apel: 11.04.2017 – 02.11.2017;

Instanța de recurs: 12.01.2018 – 21.03.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015, Staver Simion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 252 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de administrator în societățile comerciale pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, încasându-se din contul lui Staver Simion în beneficiul Societății vânătorilor și pescarilor din R. Moldova, prejudiciul în mărime de 682892 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Staver Simion, fiind fondator și deținând funcția de director al SRL „Timpul”, urmărind intenția de a cauza daune considerabile creditorilor, a adus agentul economic la insolvabilitate intenționată în următoarele împrejurări.

În scopul neachitării datoriilor sale către Societatea vânătorilor și pescarilor din R. Moldova, la 03 septembrie 2010, SRL „Timpul”, în persoana lui Staver Simion, a formulat o cerere introductivă, drept temei invocând că se află în incapacitate de plată, având datoriile creditoriale în mărime de 1171416 lei.

La 06 septembrie 2010, Curtea de Apel Economică a admis spre examinare cererea introductivă, iar la 22 februarie 2011, a intentat procedura de insolvență în privința SRL „Timpul”, confirmând lista creditorilor, în care figurează inclusiv, soția lui Staver Simion, Staver Iulia, deținând cota-parte de 20 % din capitalul statutar al societății, Staver Svetlana și Podvalenco Iurie.

La 02 februarie 2012, de către Direcția generală control și revizie a CCCEC a fost emis actul reviziei economico-financiare la SRL „Timpul”, prin care a constatat că în urma verificării corectitudinii și stabilirii cantității de puiști de pește vărsat în lacul Ghidighici, s-a stabilit că contractul de vânzare-cumpărare a puiștilor de pește în rate și cu plata amânată nr. 1/02-07 din 24 februarie 2007, încheiat cu SRL „Piscipast” are un caracter fictiv, dovedit fiind faptul că preținsele livrări de puiști de pește efectuate de către SRL „Piscipast” au fost reflectate documentar, dar de facto aceste livrări nu au avut loc.

Astfel, datoria SRL „Timpul” față de SRL „Piscipast” în mărime de 2589652 lei nu este reală, dar care a constituit elementul definitiv în stabilirea incapacității de plată a întreprinderii SRL „Timpul”, deoarece reprezintă ponderea a 70 % din valoarea totală a creanțelor înaintate de creditori.

Din motivul tranzacțiilor dubioase efectuate de către inculpat, întreprinderea SRL „Timpul” nu a fost capabilă să-și desfășoare activitatea economică în regim normal și să-și onoreze obligațiunile conform contractului de activitate în comun din 25 ianuarie 2007, încheiat cu Societatea vânătorilor și pescarilor din R. Moldova, al cărui obiect este colaborarea părților în menținerea și îmbogățirea diversității biologice în lacul de acumulare Ghidighici, precum și creșterea peștelui spre realizare, cu organizarea pescuitului și cu desfășurarea luptei contra braconajului și în rezultatul cărora directorul SRL „Timpul”, Staver Simion nu i-a achitat Societății vânătorilor și pescarilor din R. Moldova suma de 576712 lei și ilegal a reținut în beneficiul său patrimoniul acesteia în mărime de 106180 lei, cauzându-i daune în proporții deosebit de mari în mărime de 682892 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- **procurorul**, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului în baza art. 252 alin. (2) lit. b) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în cadrul societăților comerciale pe termen de 5 ani, invocând că instanța a aplicat o pedeapsă prea blândă, incapabilă să-și atingă scopul prevăzut de art. 61 Cod penal;

- **avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului și inculpatul**, care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri, prin care Staver Simion să fie achitat, invocând că instanța a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei; nu a reținut că acțiunea civilă a fost examinată anterior în procedură civilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015, au fost respinse apelurile ca nefondate.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și

veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61 și 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În privința acțiunii civile, instanța de apel a indicat că aceasta întemeiat a fost admisă și corect a fost încasat din contul lui Staver Simion în beneficiul părții vătămate datorită în mărime de 682892 lei.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar **avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului** care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 1), 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care Staver Simion să fie achitat cu suspendarea executării deciziei atacate în latura civilă, din motiv că nici organul de urmărire penală și nici instanțele de fond nu au verificat calitatea de parte vătămată și parte civilă a Societății vânătorilor și pescarilor din R. Moldova; instanțele au apreciat arbitrar și eronat probele inclusiv, cele care confirmă cauzarea prejudiciului invocat și circumstanțele cauzei; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; instanțele de fond nu au reținut că acțiunea civilă a fost examinată anterior în procedură civilă.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2016, s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, deoarece nu îndeplinea cerințele de formă și de conținut prevăzute în art. 429 și art. 430 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a reținut că inculpatul a fost reprezentat în instanțele de fond de către avocatul Belinschi Maxim, la materialele dosarului fiind anexat mandatul acestuia în care se menționa despre împuternicirea de a-i acorda asistență juridică lui Staver Simion în respectiva cauză penală, în instanțele de fond.

Ulterior, la declararea recursului ordinar, avocatul a indicat că mandatul este anexat la materialele cauzei însă, instanța de recurs în procesul de verificare a constatat că, de fapt, în dosar lipsește un mandat al avocatului care să-i fi acordat împuterniciri pentru a-l reprezenta pe inculpat în instanța ierarhic superioară, motiv pentru care instanța de recurs ordinar a conchis că recursul declarat nu corespundea cerințelor de formă și conținut, urmând a fi declarat inadmisibil.

7. Împotriva deciziei indicate a declarat recurs în anulare avocatul Iachimciuc Alexandru în numele condamnatului Staver Simion care, invocând temeiul prevăzut de art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la o nouă judecare în Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, invocând că instanța de recurs ordinar eronat a conchis că avocatul Belinschi Maxim nu avea împuterniciri pentru a-l reprezenta pe Staver Simion în instanța de recurs, din acest motiv declarând inadmisibilitatea recursului; instanța a încălcat prevederile art. 6 din CțEDO - lezarea dreptului

condamnatului la un proces echitabil, dreptul de a beneficia de asistența unui avocat și de a se apăra, și a dispune eficient de drepturile sale.

8. La 22 aprilie 2016, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015 a declarat recurs ordinar **inculpatul Staver Simion** care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 1), 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat și suspendată executarea deciziei atacate în latura civilă, precum și să fie repus în termen, din motiv că nici organul de urmărire penală și nici instanțele de fond nu au verificat calitatea de parte vătămată și parte civilă a Societății vânătorilor și pescarilor din R. Moldova; instanțele au apreciat arbitrar și eronat probele, inclusiv cele care confirmă cauzarea prejudiciului invocat și circumstanțele cauzei; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; instanțele de fond nu au reținut că acțiunea civilă a fost examinată anterior în procedură civilă.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 noiembrie 2016, recursul în anulare declarat de către avocatul Iachimciuc Alexandru în numele condamnatului Staver Simion a fost admis, casată decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2016 și dispusă rejudecarea cauzei la etapa admisibilității în principiu a recursului ordinar, de către aceeași instanță de recurs.

Colegiul penal, examinând recursul în anulare a conchis că, în procesul de examinare a recursului ordinar declarat de avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului, instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, precum și eronat a concluzionat, că recursul nu corespunde cerințelor de formă și de conținut din considerentul că avocatul nu avea împuternicirile respective.

În acest sens, instanța a menționat că încălcările normelor procesual penale comise de instanța de recurs ordinar, a lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 CȚEDO, or, instanța nu a rezolvat problemele de drept apărute la judecarea recursului apărării, în mod precis și explicit, prin argumente relevante și suficiente, prin întocmirea corectă a hotărârii adoptate, fiind prezentă lipsa de motivare adecvată cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească, fapt ce constituie un viciu fundamental care a afectat hotărârea menționată, adică reprezintă erori de drept care permit redeschiderea procesului penal în privința lui Staver Simion, precizând totodată că, în procesul reexaminării recursului ordinar declarat de către avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului, instanța de recurs urmează să se expună, inclusiv asupra recursului declarat de către inculpatul Staver Simion la 22 aprilie 2016 (f.d. 181-194 vol.V).

Într-o altă ordine de idei, instanța de recurs a lăsat fără examinare argumentele recurentului privind legalitatea deciziei instanței de apel, dat fiind că pe caz nu a fost exercitată, în condițiile legii, verificarea judiciară în cel de-al treilea grad de jurisdicție penală.

10. La 14 februarie 2017, **avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului Staver Simion** a depus recurs suplimentar la recursul ordinar declarat de către ultimul, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, cu

pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Staver Simion să fie achitat, din motiv că instanțele au apreciat eronat circumstanțele cauzei; au apărut circumstanțe noi care îl dezvinovătesc pe inculpat. Totodată, a solicitat sesizarea Curții Constituționale pentru verificarea constituționalității art. 432 Cod de procedură penală.

11. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 martie 2017 recursul ordinar declarat de inculpatul Staver Simion și recursul suplimentar declarat de către avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului, au fost respinse ca inadmisibile. Recursul declarat de avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului a fost admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpatul Staver Simion și recursul suplimentar declarat de către Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului, instanța de recurs ordinar a constatat că acestea au fost depuse după expirarea termenului legal de 30 de zile, prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, adică au fost depuse peste termen.

În privința recursului ordinar declarat de către avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului, instanța de recurs ordinar a statuat, că în decizia sa instanța de apel menținând sentința, a indicat că vinovăția inculpatului se confirmă prin următoarele probe cercetate în cadrul ședinței, după cum urmează: declarațiile date în cadrul instanței de fond a inculpatului Staver Simion, a reprezentantului părții vătămate Kuznețov Victor, raportul de expertiză nr. 823 din 24 octombrie 2012, pe care însă nu le-a verificat în ședința instanței de apel și nu le-a consemnat în procesul-verbal.

Raportând această stare de lucruri la prevederile art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar a conchis că instanța de apel s-a pronunțat asupra unor circumstanțe și acte procedurale, fără cercetarea și verificarea lor în ședința de judecată, prin ce au fost încălcate prevederile alin. (6) din acest articol, potrivit căruia instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Totodată, situația expusă are aplicabilitate și asupra restului probelor - declarațiilor martorilor Platon Ion, Lincăuțanu Grigore, Rotaru Veaceslav, Bostan Nicolae, Podvalenco Iurie, Bulat Alexandr, Vrînceanu Victor, care, la fel, nu au fost cercetate și consemnate în procesul-verbal.

Din acest motiv au fost respinse și declarațiile martorului Ciudnîi Igor, care nici nu au fost cercetate și consemnate în procesul-verbal și nici nu au fost redade în partea descriptivă a deciziei.

De asemenea, deși avocatul Belinschi Maxim, în susținerea cerințelor privind casarea hotărârii primei instanțe, a invocat în cererea de apel că instanța a dat prioritate declarațiilor martorilor și probelor părții învinuirii și a desconsiderat nemotivat declarațiile martorilor apărării, audiați la solicitarea acesteia; precum și copiile facturilor de expediție prin care se confirmă procurarea puiștilor de pește de la diverși agenți economici; copiile de populare a lacului Ghidighici cu puiști de pește, semnat de reprezentanții Asociației vânătorilor și pescarilor; ordinele de

plată, prin care se confirmă achitarea prin transfer de către SRL „Timpul” a puieților de pește de la agenții economici indicați în facturile de expediție; extrasele de la bancă prin care se confirmă efectuarea transferurilor bancare și alte probe (f.d. 47-51 vol.V), instanța a omis să se expună argumentat și motivat în vederea temeiurilor invocate.

Totodată, instanța în descriptivul deciziei a descris argumentele invocate în apelul suplimentar declarat de către avocatul Belinschi Maxim la 15 septembrie 2015, însă în dispozitiv a respins doar apelul comun declarat de către inculpat și avocatul Belinschi Maxim (f.d. 86-88, 130 vol.V).

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, au fost respinse apelurile declarate de inculpatul Staver Simion și avocatul Belinschi Maxim și apelul suplimentar declarat de avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului, ca fiind nefondate. A fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care procesul penal intentat în privința lui Staver Simion în baza art. 252 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului prescripției de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

12.1. Pentru pronunțarea deciziei instanța de apel a menționat, că prima instanță a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului Staver Simion just au fost încadrate în baza art. 252 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Astfel, deși inculpatul nu a recunoscut vina, instanța de apel a statuat că vinovăția acestuia a fost dovedită prin cumulul de probe acumulate de către organul de urmărire penală, și anume prin: declarațiile reprezentantului părții vătămate Kuznețov Victor depuse în prima instanță (f.d. 100 vol.IV); a martorilor Ciocoi Oleg (f.d. 140 vol.IV); Istrati Simion (f.d. 144-145 vol.IV); Panfil Ion (f.d. 146 vol.IV); Cristiuc Lilian (f.d. 169-170 vol.IV); declarațiile expertului Sajin Petru depuse în prima instanță (f.d. 191-192, vol.IV); materialele reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „Timpul” (f.d. 6-29 vol.III); materialele reviziei economico-financiare tematice efectuate la SA „Piscinis” (f.d. 82-113 vol.III); materialele reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „Piscopast” (f.d. 117-177 vol.III); materialele reviziei economico-financiare tematice efectuate la GT „Croitoru Ion” (f.d. 63-80 vol.III); materialele reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „Tehner-Com” (f.d. 31-61 vol.III); cererea Asociației Vânătorilor și Pescarilor din RM referitor la acțiunea civilă (f.d. 88-89 vol.IV); raportul de expertiză nr. 823 din 24 octombrie 2012 prin care se concluzionează că prin efectuarea operațiunilor economice-financiare SRL „Timpul” a dus întreprinderea la insolvabilitate fictivă (f.d. 1-17 vol.IV); răspunsul de la Ministerul Mediului și Agenției Apele Moldovei din 08 octombrie 2014 (f.d. 163-164 vol.V).

În baza probatoriului administrat, instanța de apel a conchis că, vina lui Staver Simion a fost demonstrată pe deplin, declarațiile reprezentantului părții vătămate, declarațiile martorilor coroborând cu celelalte probe prezentate de partea acuzării, neexistând divergențe între cele declarate de aceștia la urmărirea penală și în cadrul examinării cauzei în instanțele de fond, iar careva temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu a fost atestată, deoarece acestea au fost obținute cu respectarea normelor procesual-penale și în ansamblu dovedesc

pe deplin vinovăția inculpatului.

Astfel, instanța de apel a specificat, că prima instanță corect a conchis, că în speță, este prezentă intenția, motivul și scopul inculpatului, care în mod intenționat a dus la insolvabilitatea SRL „Timpul”, a cărui director și fondator a fost.

Mai mult, potrivit raportului de expertiză nr. 823 din 24 octombrie 2012, a reviziilor economico-financiare tematice efectuate de asemenea se dovedește comiterea de către inculpat a acțiunilor ilegale indicate.

Prin urmare, infracțiunea a fost consumată în momentul inițierii procedurii de insolvabilitate de către SRL „Timpul” în persoana inculpatului, la 06 septembrie 2010 în Curtea de Apel Economică fiind admisă spre examinare cererea introductivă, iar la 23 decembrie 2010 fiind emisă hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate în privința SRL „Timpul”.

Referitor la argumentul apărării privind ilegalitatea actului de revizie și a raportului de expertiză, instanța de apel a menționat, că la terminarea urmăririi penale, când inculpatul a făcut cunoștință cu materialele cauzei, nu a invocat despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea acestora.

Astfel, atât inculpatul cât și apărătorul său, nu au atacat cu plângeri în modul stabilit de lege, actele emise de organul de urmărire penală, prin urmare, se constată pierderea dreptului procesual.

Concomitent, instanța de apel a specificat că, odată ce vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin, argumentele apelantului, precum că nu a săvârșit infracțiunea pentru care a fost condamnat, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, odată ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat.

Referitor la apelul declarat de către acuzatorul de stat, instanța de apel a statuat, că nu are temei de a interveni în sentința primei instanțe nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului Staver Simion or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i inculpatului o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Astfel, cu privire la criticele procurorului privind blândețea pedepsei stabilite în privința lui Staver Simion, instanța de apel a constatat că aceasta a fost stabilită în limitele sancțiunii prevăzute de art. 252 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, ținând cont că potrivit art. 60 alin. (2) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, instanța de apel a punctat că Staver Simion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 252 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu mai mult de 5 ani în urmă, ceea ce denotă că inculpatul urmează a fi eliberat de răspunderea penală în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală pentru infracțiunea incriminată.

Cu referire la soluționarea acțiunii civile înaintată de către reprezentantul Societății Vânătorilor și Pescarilor din Republica Moldova, Kuznețov Victor,

instanța de apel a remarcat, că având în vedere că procesul penal a fost încetat, potrivit prevederilor art. 225 alin. (4) Cod de procedură penală, acțiunea civilă urmează a fi lăsată fără soluționare, fapt ce nu împiedică persoana care a inițiat acțiunea civilă de a o intenta în ordinea procedurii civile.

13. Avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, cu respectarea termenului prevăzut de lege, declară recurs ordinar solicitând casarea hotărârilor instanțelor de fond cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate.

Recurentul menționează că instanța de apel, contrar prevederilor art. 436 Cod de procedură penală, a ignorat completamente indicațiile date de instanța de recurs ordinar și nu a cercetat probele evidențiate de către aceasta în coroborare cu întregul probatoriu administrat la dosar.

Instanța de apel a ignorat prevederile art. art. 414 , 417 alin. (8), 101 Cod de procedură penală, nu a cercetat în mod obiectiv materialele cauzei, or cercetarea s-a redus la faptul citirii de către acuzator a denumirii unui șir de acte, însă fără studierea conținutului acestora.

Mai insistă recurentul, că apărarea a solicitat instanței de judecată să fie invitat expertul Sajin Petru, care a întocmit raportul de expertiză nr. 823 din 24 octombrie 2012, deoarece acesta nu a răspuns la o serie de întrebări, care sunt de importanță decisivă la soluționarea cauzei, însă instanța de apel a respins cererea din motiv că acesta a fost audiat în prima instanță, prin ce a fost încălcat dreptul apărării de a avea acces direct la concluziile expertului.

În opinia apărării, un alt argument al imparțialității instanței de apel, cât și a vicierei procedurii, rezidă din lipsa supunerii unei analize a concluziilor Hotărârii Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 decembrie 2016, prin care acțiunea SRL „Piscipast” a fost admisă, cu încasarea din contul SRL „Timpul” în proces de insolvență a mijloacelor bănești pentru cantitatea de puiți de pește procurat pentru popularea lacului de acumulare Ghidighici în total 49921 kg.

Astfel, argumentul acuzării de stat, susținut prin actul reviziei economico-financiare din 02 februarie 2012 al Direcției Generale Control și Revizie a CCCEC petrecute la SRL „Timpul”, a fost răsturnat printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă care stabilește că într-adevăr SRL „Piscipast” a vândut și a livrat SRL „Timpul” cantitatea de 49921 kg de puiți de pește întru popularea lacului de acumulare Ghidighici.

Precizează, că poziția acuzării este combătută pe deplin, odată ce pretinsul caracter fictiv al livrărilor de puiți de pește efectuate de SRL „Piscipast” au fost reflectate nu doar documentar, ci au avut loc și de facto, iar acest fapt este stabilit printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, iar instanța de apel a negat și a neglijat aplicabilitatea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă.

Un alt argument, invocat de apărare este că Societatea Vânătorilor și Pescarilor din R. Moldova, nu avea calitatea de creditor la momentul înaintării cererii introductive, adică la 03 septembrie 2010.

Mai mult, nici la momentul intentării procedurii de insolvență Societatea Vânătorilor nu avea calitatea de creditor al SRL „Timpul”, astfel este neînțeleasă

concluzia instanțelor de fond cum au putut acestea aprecia, că anume în scopul prejudicierii creditorilor, Staver Simion s-a adresat instanței de insolabilitate.

Precizează, că acțiunea Societății Vânătorilor a devenit executorie abia după ce acțiunea a trecut de instanța de apel, dar nu mai devreme de 11 iunie 2013, dată când a fost examinată cauza în ordine de apel.

Nu mai puțin relevant, în opinia apărării, este și faptul, că instanța a admis acțiunea civilă a Societății, contrar faptului că pe seama aceluiași pretenții există deja o acțiune civilă, prin care s-a încasat de la SRL „Timpul” o parte din banii adjudecați, cât și contrar faptului, că la momentul emiterii hotărârii primei instanțe Societatea nu mai era gestionara lacului de acumulare Ghidighici, iar în acest sens la recurs au fost anexate copii ale actelor.

Insistă recurentul, că nici organul de urmărire penală, nici instanțele de fond nu au verificat calitatea procesuală de parte vătămată și parte civilă a Asociației Vânătorilor și Pescarilor din R. Moldova, nu s-a verificat dacă această Asociație a fost împuternicită prin careva act normativ (spre exemplu Hotărâre de Guvern), prin care să se ateste dreptul ei de a gestiona lacul Ghidighici, de a-l poseda, de a avea dreptul să-l dea în arendă, etc. Unicul act normativ ce se referă la Asociația Vânătorilor și Pescarilor din Moldova, cu referire la lacul Ghidighici, este Hotărârea Sovietului Miniștrilor al RSSM nr. 177 din 08 mai 1970 „Cu privire la organizarea pescuitului de amatori pe lacul de acumulare Ghidighici” (Veștile RSSM, 1970, nr. 5, art. 96). Asta deoarece la 08 octombrie 2014 prin Hotărârea Guvernului nr. 831 s-a stabilit că dreptul de gestiune a lacului de acumulare Ghidighici, proprietate publică a statului, se atribuie Agenției „Apele Moldovei”, iar prin Hotărârea Sovietului Miniștrilor al RSSM nr. 177 din 08 mai 1970, Asociației Vânătorilor și Pescarilor din R. Moldova nu li s-a atribuit în gestiune, ci doar în folosință și posesie lacul Ghidighici; la fel nu li s-a oferit dreptul să încheie careva contracte în privința lacului Ghidighici, să-l atribuie în folosință, posesie ori arendă altor persoane juridice ori organizații obștești.

În asemenea situație apărarea insistă, că Asociația Vânătorilor și Pescarilor din Moldova nu a avut nici un drept să dea sub orice formă lacul Ghidighici în gestiunea, folosința și arenda SRL „Timpul”. Mai mult, Asociația Vânătorilor și Pescarilor din R. Moldova a perceput ilegal de la SRL „Timpul” suma de 500000 lei pentru așa numita plată pentru anul 2008 a cotei de participare (a aportului anual) din partea SRL „Timpul” la contractul de activitate în comun încheiat, iar restul sumelor la care pretinde Asociația Vânătorilor și Pescarilor de la SRL „Timpul”, și personal de la Staver Simion, sunt pretinse ilegal, în lipsa a careva drept asupra lacului Ghidighici.

Menționează recurentul că instanța de apel a descris în mod teoretic componența de infracțiune prevăzută de art. 252 Cod penal, fără însă a face o analiză a acțiunilor inculpatului cu coroborarea probatoriului.

Mai remarcă, că apărarea nu a putut audia mai mulți martori ale căror depoziii formau linia de apărare, printre care fostul administrator al insolabilității SRL „Timpul”, care ulterior nici nu au mai fost analizate și dezbătute de către instanța de apel; instanța de apel nu a verificat faptul, că toate actele care se pretind a fi fictive, nu au fost anulate, cât și în baza acestor acte au fost achitate impozite; instanța de apel nu a elucidat faptul, că toate achitățile au fost efectuate

prin intermediul conturilor bancare, care de altfel, denotă corectitudinea operațiunilor; instanța de apel nu a verificat faptul, că prin intermediul unei cauze penale, inculpatul Staver Simion a fost lipsit și de dreptul de proprietate, motiv pentru care pretinsa parte vătămată s-a îmbogățit fără justă cauză.

13.1. Inculpatul, la fel contestă cu recurs ordinar hotărârile judecătorești, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

Invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, recurentul reiterează argumentele invocate în recursul apărării și susține că instanța de apel nu a dat apreciere corespunzătoare probatoriului administrat precum nici nu a argumentat respingerea probelor apărării.

14. Procurorul a depus referință pe marginea recursurilor declarate, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din motiv că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți și decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

14.1. Avocatul Grigoraș Ala în interesele Societății Vânătorilor și Pescarilor din R. Moldova, la fel a prezentat referință pe marginea argumentelor recurenților, solicitând pronunțarea unei decizii cu privire la inadmisibilitatea recursurilor declarate de avocatul Iachimciuc Alexandru și de inculpatul Staver Simion.

În susținerea poziției sale, avocatul Grigoraș Ala menționează, că instanța de apel a verificat și apreciat corect probele prezentate, pe când argumentele recursurilor nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

15. Verificând argumentele recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal atestă, că recurenții invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise

de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii, precum și în cazul când 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reieșind din aceste prevederi legale, Colegiul constată, că sunt neîntemeiate argumentele recursurilor potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, atât la solicitarea părții apărării, cât și la solicitarea părții acuzării, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Instanța de recurs nu poate reține ca fiind întemeiate argumentele recurenților cu referire la faptul, că respingând demersul apărării cu privire la necesitatea audierii expertului Sajin Petru, în acest mod instanța de apel a încălcat dreptul apărării de a avea acces direct la concluziile expertului.

În acest sens, Colegiul penal notează, că expertul Sajin Petru a fost audiat încă la etapa urmăririi penale (f.d. 26-36, vol.IV), iar ținând cont de acest fapt, instanța de apel corect a menționat, că la terminarea urmăririi penale nici inculpatul Staver Simion și nici avocatul acestuia nu au prezentat careva obiecții în privința raportului de expertiză nr. 823 din 24 octombrie 2012, întocmit de expertul nominalizat.

Totodată, reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată în prima instanță (f.d. 9-21, vol.V), la demersul reprezentantului părții civile, Kuznețov Victor, demers care a fost susținut și de către avocatul inculpatului Belinschi Maxim, a fost audiat expertul CNEJ, Sajin Petru (f.d. 191, vol.IV), căruia apărarea nu i-a înaintat careva întrebări suplimentare, respectiv instanța de apel, ținând cont de opinia celorlalți participanți la proces corect a respins demersul înaintat de avocatul Iachimciuc Alexandru referitor la necesitatea audierii

suplimentare a expertului, or acesta nu a indicat motive noi care ar fi făcut necesară audierea expertului indicat în instanța de apel.

Cu referire la poziția recurenților prin care se susține că apărarea nu a putut audia mai mulți martori ale căror depoziții formau linia de apărare, printre care și fostul administrator al insolvenței SRL „Timpul”, instanța de recurs atestă, că instanța de apel corect a respins prin încheiere protocolară demersul înaintat de avocatul Iachimciuc Alexandru cu privire la audierea martorilor, or, martorii Platon Ion, Lincăuțeanu Grigore, Rotaru Veaceslav, Bostan Nicolae, Bulat Alexandr, Podvalenco Iurie, Vrinceanu Victor și Ciudnii Igor au fost audiați în prima instanță.

Astfel, nu se poate reține *in abstracto* că declarațiile unui martor audiat în ședință publică, sub prestare de jurământ, ar trebui întotdeauna să fie reconfirmate de acesta pe căile ordinare de atac. Or, facultatea oferită acuzatului de a interoga direct sau în numele său un martor trebuie să poată fi exercitată de către acesta în instanță, ceea ce în speță a fost realizat.

În ceea ce privește solicitarea apărării privind audierea martorilor noi Ciugureanu, Ciudnii, Șaptefrați și Ciobanu, instanța de recurs notează, că în cazul în care invocă necesitatea administrării de noi probe, părțile trebuie să indice aceste probe și mijloacele cu ajutorul cărora pot fi administrate, precum și motivele care au împiedicat prezentarea lor în prima instanță, ceea ce în speță apărarea nu a motivat și respectiv instanța de apel corect a respins demersul înaintat.

La fel, Colegiul penal amintește, că potrivit prevederilor art. 364 alin. (2) Cod de procedură penală, cererile sau demersurile formulate în instanța de judecată urmează a fi argumentate, iar dacă se solicită administrarea unor probe noi, se vor indica faptele și circumstanțele ce urmează a fi dovedite, mijloacele prin care pot fi administrate aceste probe, locul unde se află acestea, iar în privința martorilor, experților și specialiștilor se va indica identitatea și adresa lor în cazul în care partea nu poate asigura prezența lor în instanța de judecată.

Cu referire la argumentul recurenților precum că instanța de apel nu a supus analizei concluziile hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 20 decembrie 2016, care în opinia acestora combate poziția acuzării cu privire la vinovăția inculpatului, instanța de recurs menționează că deși potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată al instanței de apel se atestă că avocatul Iachimciuc Alexandru într-adevăr a menționat despre această hotărâre, totuși acesta nu a prezentat instanței de apel hotărârea integrală, autenticată în modul prevăzut de lege, iar la materialele cauzei se regăsește doar dispozitivul acestei hotărâri (f.d. 3, vol.VI), prin urmare instanța de apel nici nu a avut posibilitatea de a supune verificării alegațiile apărării în ceea ce privește dacă învinuirea înaintată inculpatului corespunde obiectului, temeiului și pretențiilor soluționate prin hotărârea civilă menționată.

Mai mult decât atât, instanța de recurs subliniază, că acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal, potrivit deciziei instanței de apel a fost lăsată fără soluționare, fapt ce nu împiedică persoana care a inițiat acțiunea civilă de a o intenta în ordinea procedurii civile.

Tot cu referire la argumentele recurenților sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că recurenții, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor

înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Staver Simion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 252 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu încetarea procesului penal în privința acestuia din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

Colegiul penal respinge ca fiind declarativă și alegația recurenților prin care se susține că instanța de apel nu a motivat detaliat fiecare argument susținut de apărare în cererea de apel, deoarece, verificând minuțios decizia atacată în raport cu argumentele invocate în apelul apărării, Colegiul penal ajunge la concluzia că aceasta a dat răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursurilor în sensul formulat.

Mai mult, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Cu referire la criticile invocate de recurenți sub aspectul pct. 8 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept prescris în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a

corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei, prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Staver Simion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 252 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale.

Totodată, la examinarea pricinii de către instanța de apel s-a stabilit, că soluția primei instanțe privind recunoașterea vinovăției inculpatului este corectă, însă ținând cont de prevederile art. 60 Cod penal, instanța de apel a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui Staver Simion în baza art. 252 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că probele administrate au confirmat integral vinovăția lui Staver Simion în săvârșirea componenței de infracțiune prevăzută de art. 252 alin. (2) lit. b) Cod penal, și anume insolvabilitatea intenționată, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari creditorilor.

Colegiul penal a ajuns la concluzia, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, ajungând la o concluzie întemeiată privind vinovăția inculpatului Staver Simion în săvârșirea infracțiunii imputate.

De asemenea Colegiul penal conchide, că nu și-au găsit confirmare argumentele recurenților precum că instanța de apel a descris în mod teoretic componența de infracțiune prevăzută de art. 252 Cod penal, fără a face o analiză a acțiunilor inculpatului în coroborare cu probatoriul acumulat la materialele dosarului, deoarece, judecând apelurile declarate de apărare și de procuror, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel corect a ajuns la soluția descrisă în pct. 12 din prezenta decizie a cărei motivare instanța de recurs o însușește pe deplin și în acest sens nefiind necesară o nouă reinterpretație.

În ceea ce privește argumentul recurenților în privința faptului că, Societatea Vânătorilor și Pescarilor din R. Moldova nu avea calitatea de creditor la momentul înaintării cererii introductive, instanța de recurs reține că instanța de apel corect a evidențiat, că infracțiunea imputată inculpatului a fost considerată consumată din momentul inițierii procedurii de insolvabilitate față de SRL „Timpul”, la 06 septembrie 2010 fiind admisă spre examinare cererea introductivă, iar la 23 decembrie 2010 fiind intentată procedura de insolvabilitate în privința SRL „Timpul”, astfel că în speță nu are relevanță faptul că acțiunea Societății Vânătorilor și Pescarilor din R. Moldova a devenit executorie nu mai devreme de 11 iunie 2013.

În privința temeiului invocat de recurenți sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de recurs menționează că nici avocatul Iachimciuc Alexandru și

nici inculpatul Staver Simion nu au motivat recursurile sub aspectul temeiului de casare invocat, or, în conținutul cererilor de recurs nu se menționează expres care ar fi acele prevederi legale în care urmau a fi încadrate juridic faptele greșit calificate în opinia recurenților de către instanțele de fond.

Astfel, în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate examina posibilitatea modificării încadrării juridice a faptelor incriminate inculpatului de către instanțele de fond, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Astfel, erorile de drept invocate de recurenți, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor, iar din aceste considerente recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

16. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului și de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Staver Simion xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **04 mai 2018**.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Vladimir Timofti

Elena Cobzac